

Bruxelles, den 8.6.2021
COM(2021) 292 final

BERETNING FRA KOMMISSIONEN

TIL EUROPA-PARLAMENTET, RÅDET OG REVISIONSRETEN

Årsberetning til dechargemyndigheden om interne revisioner foretaget i 2020

{SWD(2021) 132 final}

DA

DA

Indholdsfortegnelse

1.	BERETNINGENS FORMÅL OG OMFANG	2
2.	DEN INTERNE REVISIONSTJENESTES MÅL: UAFHÆNGIGHED, OBJEKTIVITET OG ANSVARLIGHED	2
3.	OVERSIGT OVER REVISIONSARBEJDET	3
3.1.	Gennemførelsen af revisionsplanen for 2020	3
3.2.	Statistiske data vedrørende Den Interne Revisionstjenestes henstillinger.....	4
4.	KONKLUSION BASERET PÅ REVISIONEN I 2020	6
4.1.	Konklusion vedrørende forvaltningsrevisioner	6
4.1.1.	Data- og informationsstyring	7
4.1.2.	Databeskyttelse	8
4.1.3.	Tilsynsstrategier vedrørende tredjeparters gennemførelse af programmer.....	9
4.1.4.	Kontrolstrategier for udvalgte generaldirektorater og tjenestegrene	10
4.1.5.	Procedurer for forvaltning af menneskelige ressourcer	11
4.1.6.	Undersøgelser vedrørende vurdering af gennemførelsen af den nye ramme for intern kontrol i Kommissionen	11
4.1.7.	Andre procedurer	11
4.2.	Den Interne Revisionstjenestes begrænsede konklusioner	11
4.3.	Generel udtalelse om Kommissionens finansielle forvaltning	12
5.	KONSULTATIONER MED KOMMISSIONENS INSTANS TIL BEHANDLING AF ØKONOMISKE UREGELMÆSSIGHEDER	14
6.	RISIKOBEGRÆSENDE FORANSTALTNINGER I FORBINDELSE MED POTENTIELLE INTERESSEKONFLIKTER (INTERNATIONALE STANDARDER FOR INTERN REVISION) – UNDERSØGELSE AF DEN EUROPÆISKE OMBUDSMAND	14

1. BERETNINGENS FORMÅL OG OMFANG

Med denne beretning informeres Europa-Parlamentet og Rådet som led i dechargeproceduren om **de interne revisioner, som Kommissionens Interne Revisionstjeneste gennemførte i 2020 i Kommissionens generaldirektorater, tjenestegrene og forvaltningsorganer**¹. Den indeholder: i) en oversigt over antallet og arten af de interne revisioner, der er foretaget, ii) en sammenfatning af de fremsatte henstillinger samt iii) opfølgningen af disse henstillinger. I overensstemmelse med artikel 118, stk. 8, og artikel 247 i finansforordningen² fremsender Kommissionen beretningen til Europa-Parlamentet og Rådet. Beretningen, som er udarbejdet i overensstemmelse med finansforordningens artikel 118, stk. 4, er baseret på Kommissionens interne revisors beretning vedrørende Den Interne Revisionstjenestes revisionsberetninger og rådgivningsrapporter fra 2020³.

2. DEN INTERNE REVISIONSTJENESTES MÅL: UAFHÆNGIGHED, OBJEKTIVITET OG ANSVARLIGHED

Den Interne Revisionstjenestes mål er at **øge og beskytte den organisatoriske værdi ved at yde risikobaseret og objektiv revision, rådgivning og indsigt**. Gennem systematisk og grundig vurdering af forretningsgangene bidrager Den Interne Revisionstjeneste til opfyldelsen af Kommissionens mål og til at få risikostyringen, kontrollen og ledelsesprocedurerne til at fungere mere effektivt. Tjenesten skal bl.a. foretage vurderinger og fremsætte passende henstillinger til forbedring af risikostyrings-, kontrol- og ledelsesprocedurerne med henblik på at nå følgende tre mål: i) fremme af hensigtsmæssige etiske regler og værdier i organisationen, ii) sikring af effektiv resultatstyring og ansvarlighed i organisationen samt iii) effektiv formidling af risiko- og kontrolinformation til relevante dele af organisationen. I den forbindelse sigter Den Interne Revisionstjeneste mod at fremme en virkningsfuld og effektiv ledelseskultur i Kommissionen og dens tjenestegrene.

Den Interne Revisionstjenestes uafhængighed er fastsat i finansforordningen og i **beskrivelsen af dens opgaver**⁴, som Kommissionen har vedtaget. I denne beskrivelse fastsættes det, at Den Interne Revisionstjenestes revisorer skal bevare deres uafhængighed i forhold til de aktiviteter og operationer, som de gennemgår, for at sikre objektivitet i deres vurderinger og undgå interessekonflikter. Hvis deres objektivitet reelt eller tilsyneladende undermineres, skal de nærmere detaljer om denne underminering videregives. Hvis den interne revisor finder det nødvendigt, kan vedkommende henvende sig direkte til Kommissionens formand og/eller kollegiet.

Den Interne Revisionstjeneste udfører sit arbejde i henhold til finansforordningen, de internationale standarder for professionel udøvelse af intern revision og IIA's (Foreningen af Interne Revisorer) etikkodeks.

Den Interne Revisionstjeneste rapporterer til revisionsopfølgningsudvalget og er funktionsmæssigt ansvarlig over for dette. Den Interne Revisionstjeneste: i) rapporterer til revisionsopfølgningsudvalget om væsentlige spørgsmål i forbindelse med sine revisioner og potentielle forbedringer af de reviderede processer, ii) afgiver en samlet årlig udtalelse om situationen med hensyn til den finansielle forvaltning i Kommissionen og iii) rapporterer (mindst en gang om året) om sine mål og resultater som fastsat i sin årlige revisionsplan. Denne rapportering omfatter betydelige risikoeksponeringer, kontrolspørgsmål, corporate governance-spørgsmål og andre forhold.

Revisionsopfølgningsudvalget bistår kommissærkollegiet med at opfylde dets forpligtelser i henhold til traktaterne, finansforordningen og andre retsakter. Det gør det ved at: i) sikre Den Interne

¹ Beretningen omfatter ikke decentraliserede EU-agenturer, EU-Udenrigstjenesten eller andre organer, som Den Interne Revisionstjeneste reviderer, og som modtager særskilte årsberetninger.

² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 af 18. juli 2018 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget, om ændring af forordning (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) nr. 283/2014 og afgørelse nr. 541/2014/EU og om ophævelse af forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 (EUT L 193 af 30.7.2018).

³ De revisionsrapporter, der forelå i endelig udgave i perioden 1. februar 2020 til 31. januar 2021, er medtaget i denne beretning.

⁴ Communication to the Commission, Mission Charter of the Internal Audit Service of the European Commission, C(2020)1760 final af 25. marts 2020.

Revisionstjenestes uafhængighed, ii) overvåge kvaliteten af det interne revisionsarbejde, iii) sikre, at Kommissionens tjenestegrene tager behørigt hensyn til interne og eksterne revisionshenstillinger samt iv) sikre, at der følges op på disse henstillinger på hensigtsmæssig vis. På denne måde bidrager revisionsopfølgingsudvalget til at øge Kommissionens effektivitet med hensyn til at nå sine mål. Revisionsopfølgingsudvalget letter også kollegiets tilsyn med Kommissionens praksis i forbindelse med forvaltning, risikostyring og intern kontrol⁵.

Den Interne Revisionstjeneste reviderer ikke medlemsstaternes systemer til kontrol med midler fra EU. Sådanne revisioner går helt ned til den enkelte støttemodtager og foretages af medlemsstaternes interne revisorer, de nationale revisionsmyndigheder, Kommissionens øvrige generaldirektorater og Den Europæiske Revisionsret. Den Interne Revisionstjeneste reviderer dog de foranstaltninger, som Kommissionens tjenestegrene træffer for at kontrollere og revidere: i) organer i medlemsstaterne og ii) andre organer, der er ansvarlige for udbetaling af EU-midler, såsom FN. Som fastsat i finansforordningen kan Den Interne Revisionstjeneste udføre disse opgaver på stedet, bl.a. i medlemsstaterne.

3. OVERSIGT OVER REVISIONSARBEJDET

3.1. Gennemførelsen af revisionsplanen for 2020

Den Interne Revisionstjeneste gennemførte revisionsplanen for 2020 i forbindelse med covid-19-pandemien, med forretningskontinuitetsordninger fra midten af marts 2020, i overensstemmelse med Kommissionens ordninger på virksomhedsniveau. På trods af udfordringerne som følge af de ekstraordinære omstændigheder i 2020 afsluttede Den Interne Revisionstjeneste 137 "revisionsopgaver" (revisioner, rådgivningsbistand, opfølgning og revision) samt én risikovurdering⁶ og udsendte 140 beretninger (herunder opfølgingsnotater og én ledelsesskrivelse). Dette blev opnået ved at udnytte de digitaliseringsmuligheder, der er til rådighed i Kommissionen, med værktøjer, der understøtter effektive fjernrevisionsprocesser.

Nedenstående diagrammer viser de færdiggjorte revisionsopgaver og beretninger. På skæringsdatoen den 31. januar 2021 var 95 % af den ajourførte revisionsplan for 2020 blevet gennemført (dvs. 100 % af de revisionstyper, der forventedes afsluttet i 2020, mens færdiggørelsen af to rådgivningsopgaver blev omprioriteret og udsat til 2021). Denne revisionsplan omfattede revisioner i Kommissionen og forvaltningsorganerne⁷.

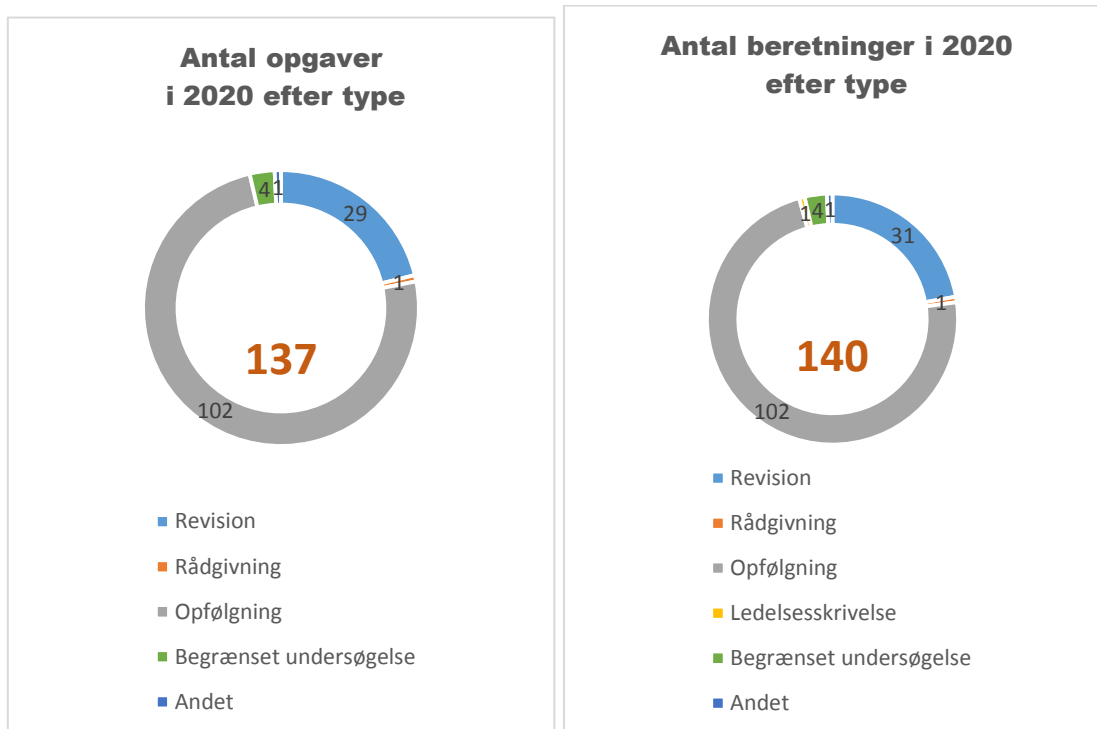
Den oprindelige plan for 2020 omfattede 43 revisionsopgaver (revisioner, undersøgelser og rådgivningsopgaver, men ikke opfølgingsrapporter), som efter planen færdiggøres inden skæringsdatoen den 31. januar 2021. Planen omfattede yderligere 37 revisionsopgaver, der efter planen skulle påbegyndes inden den 31. januar 2021 og færdiggøres efter denne dato. Planen for 2020 blev ajourført midt på året. Revisionsopfølgingsudvalget tog både de oprindelige og ajourførte planer i betragtning. I 2020 gennemførte Den Interne Revisionstjeneste også tilbundsgående risikovurderinger i de forskellige generaldirektorater og tjenestegrene. På grundlag af resultaterne af disse vurderinger vedtog den interne revisor den strategiske revisionsplan for 2021-2023 for Kommissionen.

Den Interne Revisionstjeneste planlægger sit arbejde på grundlag af en risikovurdering og en kapacitetsanalyse. Dette er et krav i henhold til dens charter og internationale standarder og bidrager til at sikre en effektiv gennemførelse af revisionsplanen. Dens gennemførelse overvåges regelmæssigt og tilpasses efter behov.

⁵ Yderligere oplysninger findes i Communication to the Commission, Charter of the Audit Progress Committee of the European Commission, C(2020) 1165 final af 27. februar 2020. Revisionsopfølgingsudvalgets charter blev ajourført i 2020 for at tage hensyn til Kommissionens (2019-2024) tiltræden den 1. december 2019 og ændringer i udvalgets sammensætning.

⁶ En "anden revisionsopgave" består af en tilbundsgående risikovurdering af Innovationsfonden. Oprindeligt havde Den Interne Revisionstjeneste til hensigt at foretage en revision på dette område. Processerne vedrørende etableringen var imidlertid ikke tilstrækkeligt modne til, at der kunne foretages en revision. Efter påbegyndelsen af revisionsopgaven besluttede Kommissionen desuden at omfordele ansvaret for gennemførelsen af fonden til et forvaltningsorgan.

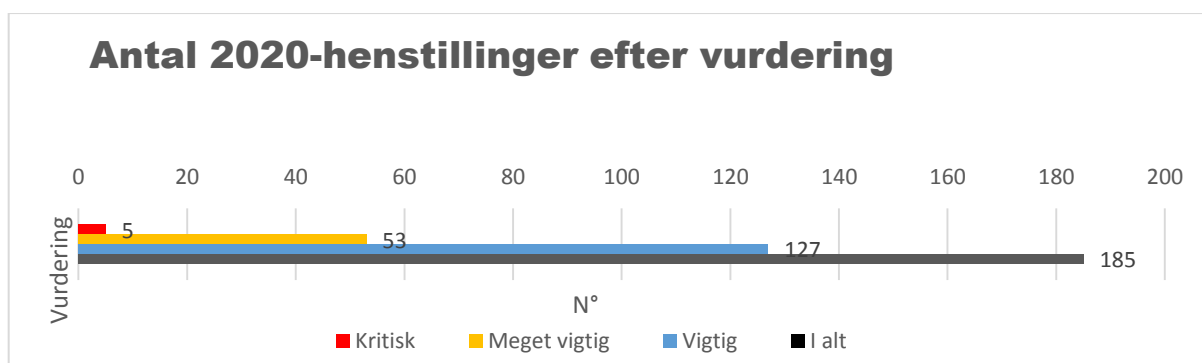
⁷ Det ledsagende bilag indeholder en oversigt over alle afsluttede og opfølgende revisionsopgaver.

Kilde: Europa-Kommissionen, Den Interne Revisionstjeneste

3.2. Statistiske data vedrørende Den Interne Revisionstjenestes henstillinger⁸

Figuren nedenfor viser antallet af henstillinger, som Den Interne Revisionstjeneste fremsatte i 2020.

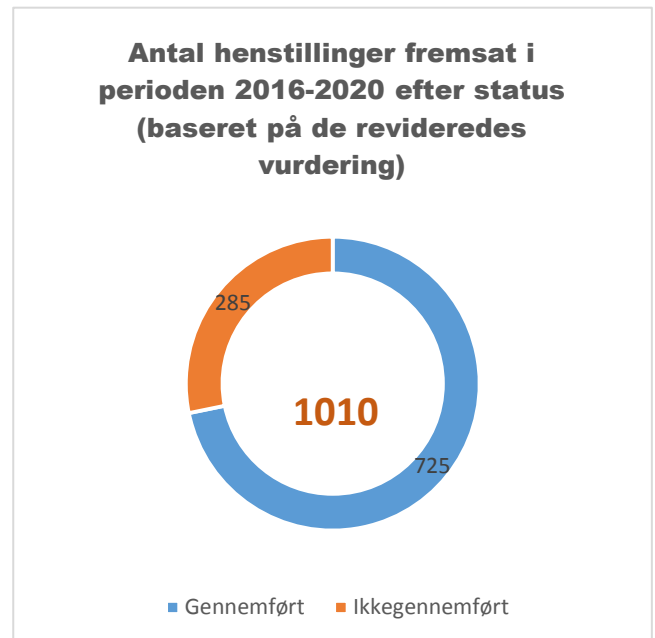
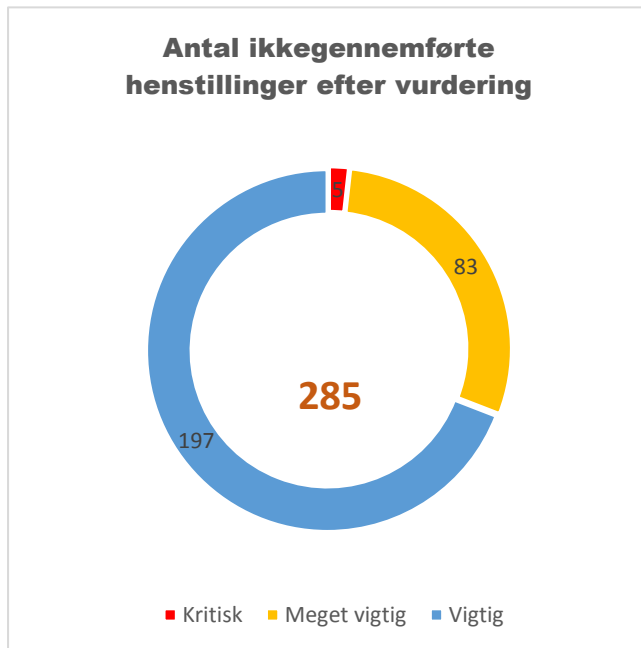

Kilde: Europa-Kommissionen, Den Interne Revisionstjeneste

I 2020 accepterede de reviderede enheder alle Den Interne Revisionstjenestes 185 henstillinger. I alle tilfælde udarbejdede de reviderede handlingsplaner, som de derefter forelagde for Den Interne Revisionstjeneste, som så vurderede, at planerne var tilfredsstillende.

⁸ Rapporten af 31. marts 2021 som fremlagt for revisionsopfølgningsudvalget indeholder en uddybende oversigt over den interne revisionstjenestes henstillinger.

I perioden 2016-2020 blev 725 (72 %) af de i alt 1 010 (delvist) accepterede henstillinger⁹ fremsat af Den Interne Revisionstjeneste vurderet som gennemført af de reviderede på skæringsdagen den 31. januar 2021¹⁰. I alt 285 henstillinger (28 %) var således stadig ikke gennemført på dette tidspunkt.

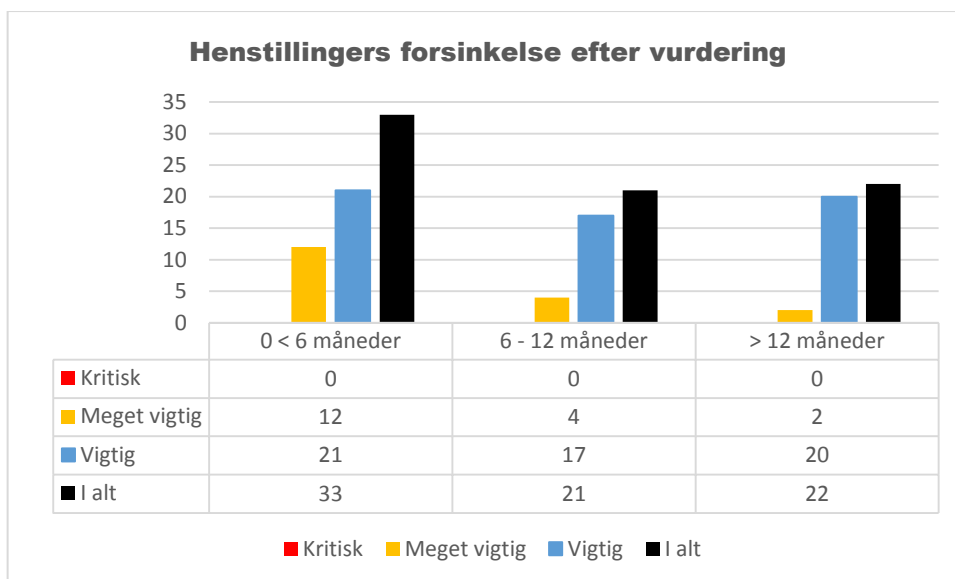

Kilde: Europa-Kommissionen, Den Interne Revisionstjeneste

Af disse 285 ikkegennemførte henstillinger har 5 vurderingen "kritisk", 83 vurderingen "meget vigtig", og 76 er ikke efterkommet inden for fristen (dvs. ikke gennemført på den oprindeligt aftalte gennemførelsesdato). Disse henstillinger, der ikke er efterkommet inden for fristen, udgør 7,5 % af de i alt 1 010 (delvist) accepterede henstillinger. Ud af disse 76 henstillinger, der ikke er efterkommet inden for fristen, er seks meget vigtige henstillinger, som er meget forsinkede (dvs. at henstillingen stadig ikke er gennemført mere end seks måneder efter den oprindelige gennemførelsesdato). Disse meget vigtige henstillinger, som er meget forsinkede, udgør 0,6 % af det samlede antal kritiske og meget vigtige accepterede henstillinger i perioden 2016-2020 (sammenlignet med 0,3 % i den foregående rapporteringsperiode).

⁹ Ud af de 1 010 henstillinger, der blev fremsat i 2016-2020, blev 1 008 anbefalinger accepteret fuldt ud, og to blev delvist accepteret.

¹⁰ I dette diagram vises vurderingen af henstillingerne på skæringsdatoen. Visningen kan adskille sig fra vurderingen i den originale beretning, hvis de foranstaltninger, der efterfølgende er truffet af den reviderede, af Den Interne Revisionstjeneste anses for at være tilstrækkelige til delvist at mindske de påviste risici og dermed fører til en nedgradering af henstillingen.

Kilde: Europa-Kommissionen, Den Interne Revisionstjeneste

Alt i alt mener Den Interne Revisionstjeneste, at gennemførelsen af dens henstillinger er tilfredsstillende og kan sammenlignes med tidligere rapporteringsperioder. Denne status viser, at Kommissionens tjenestegrene er omhyggelige med at gennemføre de kritiske og meget vigtige henstillinger, og at de dermed afbøder de risici, som Den Interne Revisionstjeneste har udpeget. Der skal imidlertid lægges mærke til de individuelle henstillinger med vurderingen "meget vigtig", som ikke er blevet efterkommet længe efter fristen.

Et sammendrag af disse meget vigtige henstillinger, som ikke er blevet efterkommet længe efter fristen, findes i beretningens afsnit 3. Der er udarbejdet en særlig rapport om gennemførelsen af de interne revisionshenstillinger, som er blevet sendt til revisionsopfølgingsudvalget.

4. KONKLUSION BASERET PÅ REVISIONEN I 2020

4.1. Konklusion vedrørende forvaltningsrevisioner

For at bidrage til Kommissionens resultatbaserede kultur og øgede fokus på merværdi har Den Interne Revisionstjeneste gennemført to slags revisioner i 2020, forvaltningsrevisioner og omfattende revisioner¹¹ af vigtige resultatelementer. De indgik i Den Interne Revisionstjenestes strategiske revisionsplan for 2019-2021.

Den Interne Revisionstjeneste har i overensstemmelse med sin metodologi og bedste praksis tacklet effektivitet på en indirekte måde, nemlig ved at undersøge, hvorvidt og hvordan forvaltningen har oprettet kontrolsystemer til at vurdere og give sikkerhed for resultatet (effektiviteten) af sine aktiviteter. Formålet med denne tilgang er at sikre, at generaldirektorater og tjenestegrene har udviklet passende resultatrammer, resultatmålingsværktøjer, nøgleindikatorer og overvågningssystemer.

De følgende afsnit indeholder Den Interne Revisionstjenestes konklusioner vedrørende de forskellige resultatmæssige aspekter af tjenestens revisioner i 2020.

4.1.1. Data- og informationsstyring

Data er et strategisk aktiv i en offentlig organisation. EU's politikker og gennemførelsen af EU-programmer er i stigende grad datadrevne. De politiske beslutningstagere anvender kvantificeret

¹¹ Den Interne Revisionstjeneste gennemførte i alt 24 forvaltningsrevisioner og omfattende revisioner. Yderligere oplysninger findes i bilaget.

dokumentation til at træffe informerede beslutninger. Der anvendes også data til at vise EU-budgettets effektivitet og de fremskridt, der er gjort med hensyn til at nå målene for dets udgiftsprogrammer. På tværs af Kommissionens tjenestegrene bør data være bredt tilgængelige og udveksles, hvor det er relevant, for at forbedre omkostningseffektiviteten. Samtidig skal Kommissionen sikre fuld overholdelse af retlige og andre fortrolighedskrav og garantere et højt sikkerhedsniveau for følsomme oplysninger. Behovet for at bevare høje standarder for beskyttelse af privatlivets fred, sikkerhed og etiske standarder uden at påvirke strømmen og den udbredte anvendelse af data er en integreret del af de politiske retningslinjer og understreget i von der Leyen-Kommissionens arbejdsmetoder.

I denne udfordrende kontekst gennemførte Den Interne Revisionstjeneste en række revisioner, der omfattede forskellige aspekter af dataforvaltning. Resultaterne af disse revisioner viser klart, at der er behov for betydelige forbedringer på dette område fremover, og en række¹² meget vigtige henstillinger, der blev fremsat i 2020, vedrører datastyring.

I revisionen af data-, informations- og videnstyring blev effektiviteten af Kommissionens data-, informations- og videnstyringsstrategi vurderet. Det blev konkluderet, at Kommissionen bør fastlægge en særlig strategi og struktur med henblik på at: 1) forbedre den måde, hvorpå data, information og viden indsamles, forvaltes, deles og bevares, og 2) udvikle nye muligheder for samarbejde. Den Interne Revisionstjeneste anerkendte, at der inden for rammerne af den nuværende strategi og forvaltningsstruktur var taget vigtige skridt til at fastsætte prioriteter, koordinere og forvalte aktiviteterne på data-, informations- og videnstyringsområdet. Der er imidlertid behov for forholdsmæssige forbedringer på centrale områder, som vil gøre det muligt for Kommissionen at have en strategi for data-, informations- og videnstyring, der er i fuld overensstemmelse med dens politiske mål og prioriteter, for at styrke ledelsesorganets tilsynsrolle (styringsrådet for informationsstyring) og for at sikre en effektiv forvaltning af data-, informations- og videnstyring. De foreslåede forbedringer har til formål at supplere den eksisterende ramme for bedre at kunne reagere på de udfordringer og ændringer, som gennemførelsen af en fuldt datadrevet Kommission medfører.

I forbindelse med revisionen af Det Fælles Forskningscenters arbejde til støtte for EU's politik og videnforvaltning blev der peget på et relateret spørgsmål om tilpasning til Kommissionens prioriteter og mål. Det Fælles Forskningscenter er Europa-Kommissionens videnskabs- og videnstjeneste. I betragtning af at et af dets vigtigste mål er at støtte EU-politikker med den højeste kvalitet af uafhængig videnskabelig dokumentation i hele den politiske cyklus på en lang række områder, er tilstrækkelig data-, informations- og videnstyring afgørende for centrets succes. Selv om politiske støtte- og videnstyringsprocesser gennemføres effektivt for at sætte centret i stand til at mobilisere den tilgængelige ekspertise til at levere rettidige projektleverancer af høj kvalitet, som opfylder kundens behov for politisk støtte, er der en betydelig (meget vigtig) svaghed i udformningen af de processer, der påvirker deres effektive gennemførelse. Fastlæggelsen af behovene for politisk støtte på virksomheds- og generaldirektoratsniveau i hele Kommissionen bør styrkes betydeligt for at muliggøre en mere effektiv prioritering af centrets aktiviteter i overensstemmelse med Kommissionens prioriteter.

Et andet vigtigt aspekt af datastyringen er beskyttelse af oplysninger og bevarelse af fortroligheden af de forvaltede data. Dette er så meget desto vigtigere for klassificerede oplysninger, da uautoriseret videregivelse af sådanne oplysninger i væsentlig grad kan skade EU's eller en eller flere af dens medlemsstaters interesser. I forbindelse med revisionen af forvaltningen af Horisont 2020-tilskud i Forvaltningsorganet for Forskning konstaterede revisorerne, at selv om de forudgående kontroller af Horisont 2020-betalinger og procedurerne for afslutning af Horisont 2020-projekter var effektive, var der svagheder i forvaltningen af projekter, der omfattede EU-begrænsede oplysninger, hvilket i sidste ende førte til brud på sikkerheden.

Kommissionens digitale strategi supplerer dens strategi for data-, informations- og videnstyring. Den digitale strategi indeholder en vision for en digitalt transformeret, brugercentreret og datadrevet administration. En af drivkræfterne bag denne omstilling er cloud computing. Offentlig cloud computing har til formål at skabe fordele såsom forretningsmæssig fleksibilitet, brugervenlighed,

¹² 15 af de 53 (28 %) meget vigtige henstillinger, der blev fremsat i 2020.

datatilgængelighed, omkostningsbesparelser og bæredygtighed. En passende databeskyttelse bør dog også være en central overvejelse, når der vedtages informationsteknologiske løsninger i skyen. I forbindelse med revisionen af forvaltningen af offentlige cloud-tjenester anerkendte den interne revisionstjeneste de seneste års bestræbelser på at udvikle en vision for cloudbaserede IT-infrastrukturløsninger. Den Interne Revisionstjeneste anerkendte de skridt, som Kommissionen allerede har taget for at indføre passende ordninger for anvendelse af offentlige cloudtjenester som "infrastruktur som en tjeneste" og "platform som en tjeneste", men konkluderede samtidig, at styringen af og sikkerheden i forbindelse med disse cloudtjenester skulle forbedres betydeligt for at sikre, at de opfylder deres mål og samtidig mindsker risikoeksponeringen.

4.1.2. Databeskyttelse

To revisioner vurderede effektiviteten af de interne kontrolsystemer, der gør det muligt for de berørte generaldirektorater i Kommissionen at påvise overensstemmelse med forordning (EU) 2018/1725 om beskyttelse af personoplysninger. Begge revisioner afslørede væsentlige svagheder i de eksisterende interne kontrolsystemer. Dette eksponerer Kommissionen for omdømmemæssige risici, som kan påvirke opfyldelsen af dens overordnede mål om at blive en "moderne, højtydende og bæredygtig Kommission", navnlig på grund af dens centrale rolle i vedtagelsen af databeskyttelsesforordninger i Europa.

1. Den første revision omfattede fem generaldirektorater og tjenestegrene på virksomhedsniveau og lokalt plan og gav anledning til otte meget vigtige henstillinger i alt. Den Interne Revisionstjeneste konkluderede, at selv om Kommissionen har gjort gode fremskridt med hensyn til at indføre kontrolsystemer, der gør det muligt for generaldirektoraterne og tjenestegrene at påvise overensstemmelse med det gældende retsgrundlag, er der stadig behov for en række væsentlige forbedringer for at styrke disse systemers effektivitet i bestræbelserne på at opnå fuld overholdelse. De vedrører: 1) de generelle rammer for databeskyttelsesaspekter, 2) databeskyttelsesrådgiverens rolle og tiltag til støtte for databeskyttelsesprocessen i hele Kommissionen og 3) anvendelse af målrettede foranstaltninger til at forbedre overholdelsen af centrale bestemmelser i forordning (EU) 2018/1725. Disse forbedringer bør ses som supplerende foranstaltninger, der har til formål at forbedre de eksisterende forvaltningsstrukturer og -processer i forbindelse med databeskyttelsesspørgsmål, samtidig med at principperne i Kommissionens nuværende decentraliserede model, som fortsat er gældende, respekteres.
2. Den anden revision blev gennemført i Generaldirektoratet for Uddannelse, Unge, Idræt og Kultur, som er ansvarligt for programmer som Erasmus+ og Det Europæiske Solidaritetskorp, og gav anledning til én kritisk og fire meget vigtige henstillinger. I forbindelse med deres deltagelse i disse programmer giver et stort antal personer nogle personoplysninger til generaldirektoratet. Som delegeret dataansvarlig behandler generaldirektoratet disse personoplysninger og videregiver dem til de nationale kontorer i EU's medlemsstater og tredjelande, som har ansvaret for at gennemføre projekterne på nationalt plan. Sammen med de nationale kontorer, der fungerer som databehandlere, skal Generaldirektoratet for Uddannelse, Ungdom, Sport og Kultur sikre, at de data, der modtages fra deltagerne i programmerne, er tilstrækkeligt beskyttet af alle aktører, som har adgang til disse data. Den Interne Revisionstjeneste konstaterede, at: 1) generaldirektoratet indførte visse elementer vedrørende beskyttelse af personoplysninger i de vejledende dokumenter og aftaler, der styrer programmerne, og 2) beskyttelse af personoplysninger udtrykkeligt nævnes i de nationale kontorer forvaltningserklæringer. Disse elementer er integrerede dele af kontrolsystemet til behandling af personoplysninger, men de er ikke altid tilstrækkeligt gennemført, og mere specifikt udgør de ikke de garantier, der kræves i forordning (EU) 2018/1725, for internationale dataoverførsler uden for EU/EØS-landene. Det interne kontrolsystem til beskyttelse af personoplysninger om modtagere og deltagere i programmerne Erasmus+ og Det Europæiske Solidaritetskorp blev ikke anset for at være effektivt med hensyn til at sikre overholdelse af forordningens centrale bestemmelser.

Et tværgående spørgsmål, der opstod i forbindelse med disse to revisioner, vedrører overførsel af personoplysninger til tredjelande. Ugyldiggørelsen af EU's og USA's værn om privatlivets fred

("Schrems II-dommen") udgør konkrete udfordringer for de tjenester, der overfører personoplysninger til tredjelande eller bruger skyen. Som svar på en kendelse fra Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse gjorde Kommissionen status over mere end 600 behandlingsregistre, der kunne vedrøre problematiske internationale overførsler af personoplysninger. Den kritiske henstilling fra Den Interne Revisionstjeneste til Generaldirektoratet for Uddannelse, Ungdom, Sport og Kultur vedrørte overførsel af personoplysninger til tredjelande. Efter generaldirektoratets foranstaltninger foretog Den Interne Revisionstjeneste efter skæringsdatoen for denne årsberetning en vurdering af nogle af de foranstaltninger, som den reviderede havde gennemført. Den Interne Revisionstjeneste konkluderede, at Generaldirektoratet for Uddannelse, Ungdom, Sport og Kultur delvist afbødede risiciene og som følge heraf nedjusterede risikoniveauet for to henstillinger (fra "kritisk" til "meget vigtig" og fra "meget vigtig" til "vigtig").

Endelig blev der i forbindelse med en anden revision vedrørende forvaltningen af eksperter i forbindelse med tilskud under Horisont 2020 konstateret et problem med behandlingen af eksperternes personoplysninger, hvilket gav anledning til en meget vigtig henstilling.

4.1.3. Tilsynsstrategier vedrørende tredjeparters gennemførelse af programmer

De anvisningsberettigede skal udarbejde passende og effektive strategier og aktiviteter med henblik på at føre tilsyn med og overvåge de delegerede enheders effektive gennemførelse af programmerne og beskyttelsen af EU-budgettet og til omgående at løse eventuelle konstaterede problemer. I de foregående år har Den Interne Revisionstjeneste foretaget flere revisioner af de tilsynsordninger, der er indført i generaldirektoraterne og tjenestegrenene for tredjeparters gennemførelse af programmer (og/eller politikker). Den konstaterede ofte svagheder i tilsynsstrategiernes effektivitet. I sin generelle udtalelse om finansiel forvaltning udtalte Den Interne Revisionstjeneste i seks år i træk (2015-2020), at der skulle lægges vægt på tilsynsstrategier for tredjeparter, der gennemfører politikker. I 2020 fokuserede tre revisioner på EU-bidrag, der blev gennemført ved indirekte forvaltning.

Revisionen af søjlevurderinger med flere enheder afslørede væsentlige svagheder i det interne kontrolsystem for uddelegering af midler under indirekte forvaltning på virksomhedsniveau og lokalt plan i en række generaldirektorater i forbindelse med foranstaltninger udadtil. Selv om Kommissionen har gjort en stor indsats for at indføre et effektivt system for søjlevurderinger og fortsat investerer i yderligere udvikling af en virksomhedstilgang for at sikre en sammenhængende gennemførelse og mindske de store iboende risici, er der behov for en betydelig styrkelse af systemet. Dette er nødvendigt for at sikre et beskyttelsesniveau for EU-budgettet, der svarer til, når budgettet gennemføres direkte. De konstaterede væsentlige svagheder vedrører 1) aftaler indgået med FN's sekretariat og tilknyttede enheder uden forudgående positiv søjlevurdering og uden at træffe passende tilsynsforanstaltninger (denne bemærkning førte til kritiske anbefalinger fra Den Interne Revisionstjeneste til de reviderede enheder), 2) ukorrekte oplysninger om status for søjlevurderinger, som fik generaldirektoraterne og tjenestegrenene til at indgå aftaler med enheder uden forudgående positiv søjlevurdering og uden at træffe passende tilsynsforanstaltninger, 3) utilstrækkeligt virksomhedstilsyn, 4) utilstrækkelig overvågning af væsentlige systemændringer i søjlevurderede enheder og 5) utilstrækkelig inddragelse af generaldirektoraterne og tjenestegrenene i de søjlevurderinger, der foretages af tredjeparter. På grundlag af disse bemærkninger fremsatte Den Interne Revisionstjeneste i alt fire kritiske og 15 meget vigtige henstillinger til de fem berørte generaldirektorater. Nærmere oplysninger herom findes i bilaget til denne beretning.

Samtidig gav de to andre revisioner af 1) indirekte forvaltning med bemyndigede enheder i Generaldirektoratet for Internationale Partnerskaber og Generaldirektoratet for Naboskabspolitik og Udvidelsesforhandlinger og 2) tilsynet med gennemførelsen af programmet for 2014-2020 for den europæiske geostationære navigationsoverlaytjeneste i Generaldirektoratet for Forsvarsindustri og Rummet et generelt positivt billede af de reviderede processer. Ved disse revisioner blev der ikke konstateret nogen kritiske eller meget vigtige aspekter.

4.1.4. Kontrolstrategier for udvalgte generaldirektorater og tjenestegrene

Generaldirektoraterne og tjenestegrenene skal sikre lovligheden, den formelle rigtighed og en forsvarlig økonomisk forvaltning af de programmer og projekter, der finansieres over EU-budgettet. De

ved delegation bemyndigede anvisningsberettigede udformer en kontrolstrategi. Denne strategi omfatter forudgående og efterfølgende kontrol, der udgør de centrale byggesten, der støtter den årlige revisionserklæring. I 2020 gennemførte Den Interne Revisionstjeneste forskellige revisioner på dette område. De omfattede:

1) en revision af udformningen og gennemførelsen af kontrolstrategien for Forvaltningsorganet for Forbrugere, Sundhed, Landbrug og Fødevarer, 2) en revision af effektiviteten af udformningen og gennemførelsen af strategien for efterfølgende kontrol af Connecting Europe-faciliteten i Forvaltningsorganet for Innovation og Netværk, 3) en revision af strategien for efterfølgende revision af Horisont 2020 i Generaldirektoratet for Forskning og Innovation og 4) en revision af efterfølgende kontroller i Forvaltningsorganet for Undervisning, Audiovisuelle Medier og Kultur. Revisionerne for 2020 tegner generelt et positivt billede, selv om to af de fire revisioner afslørede følgende svagheder.

Det fælles gennemførelsescenter er administrativt en del af Generaldirektoratet for Forskning og Innovation og udfører revisionsydelser for de forskellige Horisont 2020-gennemførelsesorganer ved hjælp af finansielle (efterfølgende) revisioner, der udføres enten af dets egne revisorer eller af eksterne revisionsfirmaer for at kontrollere støtteberettigelsen af de omkostninger, som modtagerne har anmeldt. Den Interne Revisionstjeneste konstaterede en svaghed i udformningen af strategien for efterfølgende revision af Horisont 2020 og fremsatte to meget vigtige anbefalinger.

Selv om det i Forvaltningsorganet for Innovation og Netværk blev konstateret, at strategien for efterfølgende kontrol generelt var tilstrækkeligt udformet og effektivt gennemført, vedrørte en svaghed vurderingen af ændringer af indkøbskontrakter under efterfølgende revisioner og dokumentationen af det arbejde, der blev udført af revisorerne på stedet.

4.1.5. Procedurer for forvaltning af menneskelige ressourcer

I de senere år har Den Interne Revisionstjeneste gennemført forskellige revisioner af procedurer for forvaltning af menneskelige ressourcer i flere af Kommissionens generaldirektorater og tjenestegrene. De problemer, der blev konstateret i de foregående år, blev også konstateret i år i forbindelse med en revision af Eurostats menneskelige ressourcer. Den Interne Revisionstjeneste konstaterede svagheder i den strategiske forvaltning af menneskelige ressourcer, planlægningen af menneskelige ressourcer og overvågningen og rapporteringen af menneskelige ressourcer. Den anbefalede Eurostat at træffe målrettede foranstaltninger på disse områder.

4.1.6. Undersøgelser vedrørende vurdering af gennemførelsen af den nye ramme for intern kontrol i Kommissionen

I 2019 iværksatte Den Interne Revisionstjeneste en række begrænsede undersøgelser i seks generaldirektorater for at vurdere gennemførelsen af den nye ramme for intern kontrol i Kommissionen. I 2020 blev dette initiativ videreført med yderligere tre begrænsede revisioner af samme emne med fokus på vurderingsprocessen og ikke selve det interne kontrolsystem. De generelt tilfredsstillende resultater i 2019 blev bekræftet i 2020, og der blev kun fremsat én meget vigtig henstilling. Resultaterne bekræfter, at Kommissionens vurderingsprocedurer for de interne kontrolsystemer ikke er et højrisikoområde.

4.1.7. Andre procedurer

I flere revisioner blev der foretaget en vurdering af performanceaspekterne af andre processer, der blev gennemført af forskellige generaldirektorater og tjenestegrene. De fleste af dem afdækkede ingen væsentlige resultatmæssige problemer. Kun i nogle få tilfælde blev der konstateret et væsentligt problem.

Eksterne eksperter er nøgleaktører i forvaltningen af Horisont 2020-tilskud i forbindelse med evalueringen af forslag og projektgennemførelsen. Den Interne Revisionstjeneste konstaterede, at selv om generaldirektoraterne og forvaltningsorganerne generelt har etableret og gennemført passende og effektive interne kontrolsystemer til ekspertforvaltningsproceduren, er der fortsat svagheder med

hensyn til effektiviteten af overvågningen af eksperternes deltagelsesmønstre og overholdelsen af rotationsreglerne.

Der blev konstateret én svaghed i udformningen og effektiviteten af Det Fælles Forskningscenters praksis for forvaltning af informationsteknologiprojekter.

Der blev også konstateret svagheder i rammerne for resultatstyring i Tjenesten for Udenrigspolitiske Instrumenter.

Generaldirektoratet for Handels kontrolsystem til planlægning og overvågning af evalueringsproceduren blev ikke anset for at være fuldt ud tilstrækkeligt eller effektivt (herunder anvendelsen af ressourcer).

4.2. Den Interne Revisionstjenestes begrænsede konklusioner

Den Interne Revisionstjeneste har i februar 2021 fremlagt begrænsede konklusioner om status med hensyn til intern kontrol for hvert¹³ generaldirektorat og hver tjenestegren. Disse begrænsede konklusioner bidrog til de pågældende generaldirektoraters og tjenestegrenes årlige aktivitetsrapporter for 2020. På grundlag af det revisionsarbejde, der er udført i de seneste tre år, dækker de alle udestående henstillinger fra Den Interne Revisionstjeneste og tidligere interne revisionsfunktioner (for så vidt som Den Interne Revisionstjeneste har overtaget disse henstillinger). Den Interne Revisionstjenestes konklusioner om situationen med hensyn til intern kontrol begrænser sig til de forvaltnings- og kontrolsystemer, der er revideret. De omfatter ikke de systemer, som ikke er blevet revideret af Den Interne Revisionstjeneste i de seneste tre år.

4.3. Generel udtalelse om Kommissionens finansielle forvaltning

Som krævet i opgavebeskrivelsen afgiver Den Interne Revisionstjeneste en årlig generel udtalelse om Kommissionens finansielle forvaltning. Den er baseret på den revision af Kommissionens finansielle forvaltning, som Den Interne Revisionstjeneste har udført i de seneste tre år (2018-2020). Den omfatter også oplysninger fra andre kilder, herunder beretninger fra Revisionsretten. Den overordnede udtalelse afgives samtidig med denne beretning og dækker samme år.

Som i de foregående udgaver er den generelle udtalelse for 2020 forsynet med de forbehold, der blev taget i de ved delegation bemyndigede anvisningsberettigedes revisionserklæringer. Den Interne Revisionstjenestes generelle udtalelse bygger på den kombinerede virkning af 1) de beløb, som skønnes at være i fare som angivet i de årlige aktivitetsrapporter, 2) den korrigerende kapacitet, dokumenteret ved tidligere finansielle korrektioner og inddrivelses, samt 3) overslag over fremtidige korrektioner og risikobeløb ved afslutningen. I lyset af tidligere års omfattende finansielle korrektioner og inddrivelses og ud fra den antagelse, at korrektionerne i de kommende år vil blive gennemført på et sammenligneligt grundlag, er EU's budget tilstrækkeligt beskyttet som helhed (ikke nødvendigvis de enkelte politiske områder) og over tid (undertiden efter flere år).

Uden at fremsætte yderligere forbehold til udtalelsen fokuserede Den Interne Revisionstjeneste på følgende:

1. Gennemførelse af EU-budgettet i forbindelse med den aktuelle krise i forbindelse med covid-19-pandemien: behov for en løbende overvågning og vurdering af nye risici og for fastlæggelse og gennemførelse af tilsvarende afhjælpende foranstaltninger

Den sundhedsmæssige, sociale, økonomiske og finansielle situation, som covid-19-pandemien skaber, indebærer potentielt store tværgående risici for institutionen med hensyn til gennemførelsen af EU's budget og gennemførelsen af dets politiske prioriteter.

¹³ Undtagen Taskforce for Forbindelserne med Det Forenede Kongerige og rådgivningstjenesten Inspire, Debate, Engage and Accelerate Action (IDEA).

Dette omfatter de operationer, der blev gennemført forud for krisen (som led i den flerårige finansielle ramme for 2014-2020), for hvilke der stadig skal foretages passende kontrol (navnlig efterfølgende), og kommende operationer under den flerårige finansielle ramme for 2021-2027 og genopretningspakken under NextGenerationEU om sikkerheds-, overholdelses- og resultatasppekter.

Da krisen er fortsat siden starten af 2020, giver denne kontekst anledning til udfordringer, navnlig for så vidt angår:

- gennemførelsen af budgettet i overensstemmelse med den gældende retlige ramme som følge af ændrede regler og nye forskrifter, hasteprocedurer, anvendelse af ekstraordinære foranstaltninger, vanskelige vilkår og/eller begrænset adgang til finansielle og menneskelige ressourcer
- i hvilket omfang de nødvendige kontroller, hvad enten det er Kommissionens, medlemsstaternes, tredjelandes, gennemførelsespartneres og/eller støttemodtageres, kan gennemføres efter hensigten som følge af logistiske begrænsninger, såsom fuldstændig og rettidig adgang til oplysninger og dokumentation, problemer med missioner/kontrol på stedet og gennemførelsespartneres og støttemodtagernes mulighed for at fortsætte deres normale aktiviteter
- den potentielle indvirkning på Kommissionens nuværende og fremtidige korrigerende kapacitet på grund af den meget udfordrende økonomiske situation på EU-plan og på nationalt plan, herunder de endelige modtageres eventuelle konkurser, som kan gøre det vanskeligt at inddrive uretmæssigt udbetalte beløb.

De forsikringer, der er afgivet om den økonomiske forvaltning af EU-budgettet, er flerårige og afhænger af, om de tilsvarende kontrolstrategier er robuste på forskellige niveauer. Disse er baseret på risikovurderinger af særprogrammerne og dertil knyttede budgettransaktioner, forudgående og efterfølgende kontrol af udgifter, tilsynsstrategier vedrørende tredjeparter, der gennemfører politikker og programmer, samt gennemførelse af den korrigerende kapacitet til at beskytte EU-budgettet. IAS anerkender, at Kommissionens tjenestegrene selv inden sommeren 2020 begyndte at vurdere/vurderede de risici, der følger af covid-19-pandemien, og som er forbundet med gennemførelsen af EU-budgettet, både med hensyn til overholdelse og resultater, og har vedtaget afbødende foranstaltninger.

For at sikre at budgettet beskyttes behørigt over tid i forbindelse med disse hidtil usete udfordringer, understreger Den Interne Revisionstjeneste, at Kommissionens generaldirektorater og tjenestegrene fortsat bør i) foretage en behørig vurdering af de risici, som covid-19-pandemien indebærer for den økonomiske forvaltning, for så vidt angår sikkerhed, overholdelse af den retlige ramme og de flerårige systemers korrigerende kapacitet samt resultater, og ii) definere og gennemføre passende afhjælpende foranstaltninger, såsom tilpasning eller omdefinering af deres kontrolstrategier. Endvidere bør Kommissionens generaldirektorater udforme og gennemføre passende økonomiske forvaltnings-, revisions- og kontrolstrategier for operationer til støtte for inddrivelsen under NextGenerationEU, navnlig hvad angår genopretnings- og resiliensfaciliteten.

2. Tilsynsstrategier vedrørende tredjeparter, der gennemfører politikker og programmer.

Kommissionen har fortsat det fulde ansvar for at sikre udgifternes lovlighed og formelle rigtighed og sørge for forsvarlig økonomisk forvaltning (og opnåelse af de politiske målsætninger), men den overlader det i stigende grad til tredjeparter at gennemføre sine programmer. Dette sker for det meste ved at uddelegere gennemførelsen af dele af driftsbudgettet eller visse opgaver til tredjelande, internationale organisationer eller internationale finansielle institutioner, nationale myndigheder eller agenturer, fællesforetagender, organer, der ikke er EU-organer, og decentraliserede EU-agenturer. På visse politikområder anvendes der desuden i øget omfang alternative finansieringsmekanismer, f.eks. finansielle instrumenter, hvilket indebærer særlige udfordringer og risici for Kommissionen, som også fremhæves af Den Europæiske Revisionsret.

For at opfylde deres overordnede ansvar skal generaldirektoraterne føre tilsyn med gennemførelsen af programmerne og politikkerne og yde vejledning og støtte, hvis det er nødvendigt. Derfor skal de fastlægge og gennemføre tilstrækkelige og effektive tilsyns-/overvågnings-/rapporteringsaktiviteter for at sikre, at de delegerede enheder og andre partnere reelt gennemfører programmerne, i tilstrækkelig grad beskytter EU's finansielle interesser og overholder eventuelle delegeringsaftaler, og at eventuelle spørgsmål afklares hurtigst muligt.

Den Interne Revisionstjeneste fortsatte med i en række revisioner i 2020 at henstille, at de relevante generaldirektoraters kontrolstrategier og tilsynsordninger mere klart bør definere prioriteterne og behovet for at opnå sikkerhed for en forsvarlig økonomisk forvaltning i disse EU-organer og andre organer. Selv om både de centrale tjenestegrene og de relevante generaldirektorater i de seneste år har truffet foranstaltninger for at afbøde de risici, der er konstateret som følge af revisionsarbejdet, er der stadig behov for yderligere forbedringer på nogle områder og navnlig med hensyn til søjlevurdering i forbindelse med indirekte forvaltning.

I den forbindelse bør Kommissionens generaldirektorater fortsætte deres bestræbelser på at udpege og vurdere de risici, der er forbundet med at uddelegere opgaver til tredjeparter, og gennemføre effektive tilsynsaktiviteter ved at videreudvikle de relevante kontrolstrategier. Der bør lægges særlig vægt på opfyldelsen af forhåndsbetingelserne for at overdrage forvaltningen af EU-midler til tredjeparter. Dette er ikke kun relevant for de aktiviteter, der er uddelegeret under den flerårige finansielle ramme 2014-2020, men mere set i lyset af den forventede stigning i brugen af egenkapitalinstrumenter, garantiinstrumenter og risikodelingsinstrumenter i den flerårige finansielle ramme for 2021-2027.

Den Interne Revisionstjeneste vil overvåge udviklingen med hensyn til covid-19-krisens konsekvenser og afhængigheden af tredjeparter til gennemførelsen af programmer, den flerårige finansielle ramme for 2014-2020 og 2021-2027, de ajourførte politiske prioriteter og Kommissionens økonomiske forvaltning. Dette vil ske som led i Den Interne Revisionstjenestes ajourføringer af de periodiske (strategiske) risikovurderinger og de deraf følgende revisionsplaner.

5. KONSULTATIONER MED KOMMISSIONENS INSTANS TIL BEHANDLING AF ØKONOMISKE UREGELMÆSSIGHEDER¹⁴

Det panel, der er oprettet i henhold til finansforordningens artikel 143, har i 2020 ikke indberettet nogen systemiske problemer, hvor det afgiver den udtalelse, der er omhandlet i finansforordningens artikel 93.

6. RISIKOBEGRÆSENDE FORANSTALTNINGER I FORBINDELSE MED POTENTIELLE INTERESSEKONFLIKTER (INTERNATIONALE STANDARDER FOR INTERN REVISION) – UNDERSØGELSE AF DEN EUROPÆISKE OMBUDSMAND

Den nuværende generaldirektør for Den Interne Revisionstjeneste, Kommissionens interne revisor, Manfred Kraff, tiltrådte den 1. marts 2017. Manfred Kraff har tidligere været vicegeneraldirektør og Kommissionens regnskabsfører i Kommissionens Generaldirektorat for Budget.

I overensstemmelse med internationale revisionsstandarder¹⁵ udstedte Manfred Kraff den 7. marts 2017 efter udnævnelsen til generaldirektør og intern revisor instrukser vedrørende de ordninger, der

¹⁴ De funktioner, der varetages af institutionernes instans til behandling af økonomiske uregelmæssigheder, er siden den nye finansforordnings ikrafttræden blevet overført til det panel med ansvar for systemet for tidlig opdagelse og udelukkelse, som er omhandlet i finansforordningens artikel 143.

¹⁵ De internationale revisionsstandarder, som der udtrykkeligt henvises til i finansforordningens artikel 98 ("Udpegelse af den interne revisor"), indeholder følgende bestemmelse: "Hvis uafhængigheden eller objektiviteten rent faktisk eller tilsyneladende undermineres, skal detaljerne vedrørende denne underminering videregives til de relevante parter. Oplysningsformen afhænger af undermineringen." (IIA-IPPF-standard 1130). Derudover hedder det i standarderne: "Interne revisorer skal afholde sig fra at vurdere specifikke aktiviteter, som de tidligere har været ansvarlige for. Objektiviteten formodes at være undermineret, såfremt en intern revisor varetager revisionsopgaver i forbindelse med en aktivitet, som den interne revisor har været ansvarlig for i løbet af det foregående år" (IIA-IPPF-standard 1130.A1).

skal indføres for at afbøde og/eller undgå eventuelle potentielle eller opfattede interessekonflikter for så vidt angår Den Interne Revisionstjenestes revisionsarbejde vedrørende hans tidligere ansvarsområder. Disse ordninger blev forlænget i 2018 (indtil den 1. marts 2019), i 2019 (indtil den 1. marts 2020), i 2020 (indtil den 1. marts 2021) og i 2021 (indtil den 1. marts 2022) ved instrukser til alle medarbejdere ved Den Interne Revisionstjeneste, som Manfred Kraff udsendte den 1. marts 2018, den 1. marts 2019, den 2. marts 2020 og den 23. februar 2021. Ordningerne sikrer, at Manfred Kraff ikke deltager i tilsynet med revisionsarbejde vedrørende aktiviteter, som han var ansvarlig for, før han blev medlem af Den Interne Revisionstjeneste. Jeff Mason — tidligere fungerende generaldirektør for Den Interne Revisionstjeneste (fra september 2016 til februar 2017) og nuværende direktør for Den Interne Revisionstjeneste (direktorat B, revision i Kommissionen, forvaltningsorganerne, EU's agenturer og andre selvstændige organer II) — varetog/vil varetage tilsynet med revisionsarbejdet forbundet med disse sager. I henhold til ordningerne skulle revisionsopfølgingsudvalget endvidere underrettes om disse instrukser og deres gennemførelse og om, at Jeff Mason skulle referere til revisionsopfølgingsudvalget, for så vidt angår vurderingen af enhver situation, der ville kunne anses som underminerende for Manfred Kraffs uafhængighed eller objektivitet. I disse tilfælde ville Manfred Kraff afholde sig fra tilsynet med det pågældende revisionsarbejde.

De eksisterende ordninger blev drøftet med revisionsopfølgingsudvalget på dets møde i marts 2018. Udvalget fandt, at de foranstaltninger, som Den Interne Revisionstjeneste har udformet, i tilstrækkelig grad imødegår risikoen for interessekonflikter i overensstemmelse med de internationale standarder og bedste praksis. Udvalget noterede sig også med tilfredshed, at ordninger, der sikrer organisatorisk uafhængighed, er blevet gennemført i praksis i forbindelse med de relevante revisioner. Revisionsopfølgingsudvalget gjorde også status over den faktiske gennemførelse af disse ordninger i 2018 på sit møde i januar 2019 (forberedende gruppemøde), marts 2019, marts 2020 og januar 2021 (forberedende gruppemøde). Revisionsopfølgingsudvalget bemærkede igen med tilfredshed, at disse ordninger var blevet gennemført i praksis i en række revisioner, og mente, at dette var den førende praksis inden for intern revision.

Under høringerne i forbindelse med dechargeproceduren for rapporteringsåret præsenterede Manfred Kraff i perioden 2018-2020 Europa-Parlamentets budgetkontroludvalg (CONT) for de gældende ordninger. Disse ordninger blev også offentliggjort i Den Interne Revisionstjenestes årlige aktivitetsrapporter for 2017, 2018 og 2019 og i Kommissionens årsberetning om interne revisioner af september 2018, juni 2019 og juni 2020.

Den Europæiske Ombudsmand sendte den 4. december 2017 en skrivelse til Kommissionen, hvori Ombudsmanden oplyste om, at der som følge af en klage fra en borger vil blive indledt en undersøgelse til vurdering af hensigtsmæssigheden af de foranstaltninger, som Kommissionen har truffet for at undgå interessekonflikter (eller mistanke herom) for så vidt angår udnævnelsen af den nye generaldirektør for Den Interne Revisionstjeneste. Den Interne Revisionstjeneste og Kommissionens centrale tjenestegrene besvarede Ombudsmandens spørgsmål og fremlagde alle relevante støttedokumenter og ønskede oplysninger.

Ombudsmanden afsluttede undersøgelsen den 23. juli 2019¹⁶ og konkluderede, at: i) Kommissionen havde indført passende foranstaltninger for at undgå potentielle interessekonflikter og sikre den interne revisors objektivitet, og ii) Kommissionen havde ikke begået fejl og forsømmelser med hensyn til, hvordan den udpegede generaldirektøren for Den Interne Revisionstjeneste.

¹⁶ Afgørelse af 23. juli 2019 og ændringsafgørelse af 30. oktober 2019 i sag 1324/2017/LM om, hvordan Europa-Kommissionen udpegede generaldirektøren for Den Interne Revisionstjeneste.